

Životní příběh pana Martina Vopršálka

Pan Martin Vopršálek, dnes pětatřicetiletý, se narodil v Jaroměři. Je svobodný a má dceru Evičku. Pochází z početné rodiny – má tři sestry (Hanku, Věrku a Jindřišku) a oba rodiče, kteří mu jsou stále oporou.

Dětství prožil v Červeném Kostelci, kde navštěvoval speciální základní školu. Později se začal učit na kuchaře v Hradci Králové, ale studium nedokončil. Náročné období spojené s osobními ztrátami a životními těžkostmi ho zavedlo do Prahy, kde se ocitl bez domova. Díky pomoci sester Matky Terezy se mu podařilo znovu nastoupit do učiliště na Vyšehradě, kde dokončil kuchařský obor.

V Praze získal různé pracovní zkušenosti – působil například jako pomocný kuchař, pracoval v továrně na výrobu pneumatik nebo příležitostně na stavbě. Život bez pravidelného příjmu a zázemí ho však přivedl k nezodpovědnému hospodaření s financemi, zadlužování a užívání marihuany i alkoholu. Vzniklé dluhy, nesplácené půjčky a neuhrazené pokuty ho dostaly do závažné finanční situace.

Později se jeho chování výrazně změnilo a byl mu diagnostikován závažný duševní stav – paranoidní schizofrenie. Následovaly hospitalizace v psychiatrických zařízeních a v roce 2016 mu byl přiznán invalidní důchod 3. stupně.

Zásadní změnou v jeho životě bylo využívání pobytových sociálních služeb v Domově se zvláštním režimem v Rokytnici v Orlických horách. Zde se zapojil do tréninkových dílen – tkal koberečky, natíral dřevěné díly a učil se vařit v tréninkovém bytě. Později pracoval jako pomocný kuchař v Neratově a rozvíjel své dovednosti.

Od února 2022 žije pan Vopršálek v chráněném bydlení v Náchodě, které spadá pod Domov na Stříbrném vrchu. V srpnu téhož roku nastoupil do Úklidové firmy Láry-Fáry (organizace Pferda), kde pracuje dodnes. Společně s opatrovníkem, rodiči a sociálním pracovníkem vyhledal pomoc v občanské poradně a od ledna 2023 splácí své dluhy v rámci oddlužení. Rodiče mu přitom aktivně pomáhají.

David dnes chápe závažnost svých minulých rozhodnutí, svého jednání lituje a velmi si přeje být zcela bez dluhů, čehož by měl dosáhnout v únoru 2026. Od prosince 2024 navštěvuje tréninkový byt v rámci přípravy na samostatné bydlení.

V chráněném bydlení se cítí dobře – má větší samostatnost, podílí se na chodu domácnosti, zvládá péči o svůj pokoj, ovládá domácí spotřebiče a bere léky bez dohledu.

Se spolubydlícími i pracovníky vychází vstřícně. Do zaměstnání chodí rád a těší ho, že si může vydělat peníze na své potřeby. I když je ještě potřeba posílit jeho finanční gramotnost (například omezení hraní loterie a nákupu losů), dělá viditelné pokroky.

Pan Vopršálek je vděčný, že může využívat služeb chráněného bydlení. Jeho život se tímto výrazně změnil k lepšímu. Věří si, plánuje budoucnost a těší se na den, kdy se osamostatní a bude moci vést nezávislý život.